

የዳንኤል መጽሐፍ - ሰማንያ ስምንት

መስከረም 11፣ 2001 ጀምሮ ያለው ትንቢታዊ ጉዞ፡ ሐሰተኛውን የኋለኛው ዝናብ መጋለጥ

Jeff Pippenger

2024-02-21

መልአኩ ሲወርድ የሚጀምረው የፈተና ሂደት፣ መጽሐፉን ከመልአኩ እጅ መውሰድና መብላት እንደሚመርጡ በሚደረገው ፈተና ተወክሎ ተቀርቧል። መልእክቱን ለመብላት የሚረጡት ግን፣ ለመብላት ፈቃደኛ ያልሆነው ቡድን ወደ ኋላ ሲቀር፣ በኋላ ወደ ተስፋ መቁረጥ የሚመራ ዕጣ ተመድቦላቸው ነበር። ሊበላ የነበረው ትንሹ መጽሐፍ፣ መጀመሪያ በ“ፍጻሜ ዘመን” በ1798 ወይም በ1989 የተፈታ መልእክት ላይ የተገኘውን “የእውቀት መጨመር” ይወክል ነበር፤ ከዚያም በኋላ በዚያን ጊዜ ሕያው የነበረውን ትውልድ በዚህ የጨመረ እውቀት ብርሃን ተጠያቂ የሚያደርግ መልእክት ሆኖ ተዋቀረ። በሁለቱም ታሪኮች፣ የእስልምና ትንቢት ከተፈጸመ በኋላ፣ በመልአኩ እጅ ያለው ሊበላ የሚገባው መልእክት ወይ ተቀበለ ወይም ተቀባይነት አጣ። በመጽሐፉ የተወከለው መልእክት ከተከለከለ፣ ይህን የሚያደርጉት ሰዎች እንዲሁም እስካሁን ድረስ የእግዚአብሔር ምርጫ ስራዎች የሚለውን ሙያ ለመጠበቅ ሲፈልጉ፣ ሐሰተኛ የኋለኛው ዝናብ መልእክት ለማፍራት ይገደዳሉ።

በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11፣ በአድቪንቲዝም ትውልዶች ያለፉት ዓመታት እንደገና የፈተና ጉዳዮች ሆኑ። የዕንባቆም መጽሐፍ ምዕራፍ ሁለት በውስጡ የተወከለው በትንቢታዊ ታሪክ ውስጥ የሚፈጠር ክርክርን ያሳያል፤ እርሱም ከአሥሩ ደናግል ምሳሌ ጋር ተመሳሳይ የሆነ ትንቢታዊ መስመር ነው። ጠባቂው በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ታሪክ ውስጥ ምን እንዲመልስ በጠየቀ ጊዜ፣ “ራእዩን ጻፍ፣ በጽላቶችም ላይ ግልጽ አድርገህ አኑረው” ተብሎ ታዘዘ። በሚለራውያን ታሪክ ውስጥ ያሉት ጠባቂዎች በ1842 ዓ.ም. የ1843 ሰንጠረዥን አዘጋጁ፣ እና የእርሱ መዘጋጀት የመንገድ ምልክት ሆነ። በመጨረሻ የሚናገረው፣ በጽላቶች ላይ ግልጽ ተደርጎ የተቀመጠው የዕንባቆም ሁለት “ራእይ” ነበር።

ከ2001 ዓ.ም. ሴፕቴምበር 11 በኋላ ብዙም ሳይቆይ፣ የሦስተኛው ወዮ እስልምና እንቅስቃሴን ያስተዋሉ እነዚያ፣ ወደ ኤርምያስ “የቀድሞ መንገዶች” እንዲመለሱና በእነርሱም እንዲሄዱ ተመሩ። እነዚያ “የቀድሞ መንገዶች” የራእይ ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ ሦስት ያሉት ሦስቱ ወዮዎች የእስልምናን ትንቢታዊ ሚና እንደሚወክሉ ገለጹ። ወዲያውኑም ከዚያ በኋላ፣ Future for America የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት ሁለቱን ሰንጠረዦች እንደገና ማባዛት ጀመረ፤ በተመሳሳይ የሚለራውያን ትይዩ ታሪክ ውስጥ እነዚህ ሁለቱ ሰንጠረዦች በ1842 ዓ.ም. በ1843 ሰንጠረዥ መዘጋጀት የተወከለው እንደ ምልክተ-መንገድ ሆነው ቀረቡ።

በ1842 ዓ.ም. ግንቦት ወር በቦስተን [ማሳቹሴትስ] አንድ አጠቃላይ ጉባኤ ተሰበሰበ። በዚህ ስብሰባ መክፈቻ ላይ፣ ከሀብረሂል የመጡት ወንድሞች ቻርልስ ፊች እና አፖሎስ ሄል፣ በጨርቅ ላይ ቀለም የተቀሩትን የዳንኤልና የዮሐንስ ምስላዊ ትንቢቶች፣ ፍጻሜአቸውን የሚያሳዩትን ትንቢታዊ ቁጥሮች ጋር አቀረቡ። ወንድም ፊችም በጉባኤው ፊት ከሰንጠረዥ ሲያብራራ፣ እነዚህን ትንቢቶች ሲመረምር እዚህ እንደቀረበው ያለ አንድ ነገር ማውጣት ቢችል፣ ርእሱን የበለጠ ግልጽ እንደሚያደርገው እና ለአድማጮች ለማቅረብ እንደሚቀልላት አስቦ ነበር አለ። እዚህ በመንገዳችን ላይ የበለጠ ብርሃን ነበረ። እነዚህ ወንድሞች ጌታ ከ2,468 ዓመታት በፊት በራእዩ ለዕንባቆም ያሳየውን እያደረጉ ነበር፤ እንዲህ ሲል፡- “ራእዩን ጻፍ፣ እንባቢውም ሲሮጥ እንዲያነበው በጽላት ላይ ግልጽ አድርገህ ጻፈው፤ ራእዩ ገና ለተወሰነ ጊዜ ነው።” ዕንባቆም 2፡2።

“በዚህ ጉዳይ ላይ ከአንዳንድ ውይይት በኋላ፣ ከዚህ ጋር ተመሳሳይ የሆኑ ሦስት መቶ በሊቶግራፍ እንዲታተሙ በአንድ ድምፅ ተወሰነ፤ ይህም ብዙም ሳይቆይ ተፈጸመ። እነርሱም ‘የ’43 ቻርቶች’

ተብለው ተጠሩ። ይህ እጅግ አስፈላጊ ጉባኤ ነበር።” The Autobiography of Joseph Bates, 263.

«በ“መጀመሪያው እምነት” ላይ ቆመው በነበሩበት ጊዜ፣ የሁለተኛው ምጽአት አስተማሪዎችና ጋዜጦች የተባበረ ምስክርነት የነበረው፣ የሰንጠረዥ ህትመት የዕንባቆም 2፣2, 3 ፍጻሜ መሆኑን ነበር። ሰንጠረዥ የትንቢት ርእስ ከሆነ (ይህን የሚክዱትም መጀመሪያውን እምነት ይተዋሉ)፣ ከዚያ 2300 ቀናቱ ሊቆጠሩ የሚገባው ከክ.ዓ. 457 ጀምሮ መሆኑ ይከተላል። “ራእይ” “እንዲዘገይ” ወይም የመዘግየት ጊዜ እንዲኖር፣ በዚያም የደናግል ቡድን ከእኩለ ሌሊት ጩኸት ሊነቃ ከመሆኑ በፊት፣ በታላቁ የጊዜ ርእስ ላይ ይተኛና ይንቀላፋ ዘንድ፣ 1843 መጀመሪያ የታተመ ጊዜ መሆን አስፈላጊ ነበር።» ጄምስ ዋይት፣ Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume I, Number 2.

«አሁን የእኛ ታሪክ እንደሚያሳየው፣ ዋልያም ሚሊር እንደ ነበረው ከተመሳሳይ የዘመን ቅደም ተከተል ሰንጠረዦች በማስተማር የነበሩ በመቶዎች የሚቆጠሩ ሰዎች እንደ ነበሩ ያሳያል፣ ሁሉም አንድ ዓይነት የሆኑ። በዚያን ጊዜ መልእክቱ በአንድነት በአንድ ጭብጥ ላይ የተመሠረተ ነበር፤ ይኸውም ጌታ ኢየሱስ በተወሰነ ጊዜ፣ በ1844፣ መምጣቱ ነበር።» Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

በ1843 እና 1850 የተዘጋጁት ገበታዎች ከ2001 ሴፕቴምበር 11 በኋላ ባለው ቅርብ ታሪክ ውስጥ እንደገና መታተማቸው፣ በ1842 የ1843 ገበታ መታተሙ የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት ፍጻሜ እንደነበረው ሁሉ እኩል የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት ፍጻሜ ነበር። የእነዚህ ሰንጠረዦች መዘጋጀት የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት ትረካ አካል ነው፣ እናም መሆን ነበረበት። በ2001 ሴፕቴምበር 11፣ ወደ ኤርምያስ “የቀድሞ መንገዶች” ለመመለስ በእምቢተኝነት የቆሙ እነዚያ ሎዶቅያውያን አድቪንቴስቶች ዘንድ የ1863 ዓመፅ እንደገና ተደግሞ ተፈጸመ።

“ጠላት በዚህ በመጨረሻ ዘመን ለመቆም ሕዝብን የማዘጋጀት ሥራ ከወንድሞቻችንና ከእህቶቻችን አእምሮ ለማራቅ ይፈልጋል። የእርሱ የማታለያ ክርክሮች አእምሮን ከዘመኑ አደጋዎችና ከሚጠየቁ ግዴታዎች ለማራቅ የተዘጋጁ ናቸው። ክርስቶስ ከሰማይ መጥቶ ለሕዝቡ በዮሐንስ አማካይነት የሰጠውን ብርሃን እጅግ ዋጋ የሌለው እንደሆነ ይቈጥራሉ። በፊታችን ያሉት ትዕይንቶች ለየት ያለ ትኩረት ሊሰጣቸው የሚገባ በቂ አስፈላጊነት እንደሌላቸው ያስተምራሉ። ከሰማያዊ ምንጭ የመጣቸውን እውነት ዋጋ አልባ ያደርጋሉ። ከዚያም የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከቀድሞ ልምዳቸው ይነጥቃሉ፣ በፋንታውም ሐሰተኛ ሳይንስን ይሰጧቸዋል። ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በመንገዶች ላይ ቁሙ፣ ተመልከቱም፣ ስለ ቀድሞው መንገድ ጠይቁ፣ መልካሙ መንገድ የት እንዳለ እውቁ፣ በእርሱም ሂዱ።’ [ኤርምያስ 6:16.]”

“ማንም የእምነታችንን መሠረቶች ለመንቀል እንዳይፈልግ፤—እነዚያም መሠረቶች በሥራችን መጀመሪያ ጊዜ በቃሉ ላይ በጸሎት የተደገፈ ጥናትና በመገለጥ የተቀመጡ ናቸው። በእነዚህ መሠረቶች ላይ ከሃምሳ ዓመታት በላይ እየገነባን መጥተናል። ሰዎች አዲስ መንገድ እንዳገኙ፣ ከተቀመጠውም ይልቅ ይበልጥ ጽኑ መሠረት ሊያኖሩ እንደሚችሉ ሊያስቡ ይችላሉ፤ ነገር ግን ይህ ታላቅ ማታለያ ነው። ‘ከተቀመጠው በቀር ሌላ መሠረት ማንም ሊያኖር አይችልም።’ [1 ቆሮንቶስ 3:11.] በቀድሞ ዘመን ብዙዎች አዲስ እምነት ለመገንባት፣ አዲስ መርሆችን ለማቋቋም ሞክረዋል፤ ነገር ግን ሕንጻቸው ምን ያህል ጊዜ ቆመ? ፈጥኖ ወደቀ፤ ምክንያቱም በዓለቱ ላይ አልተመሠረተም ነበር።” Testimonies, volume 8, 296, 297.

ኤርምያስ “በቀድሞ መንገዶች” መሄድ “ዕረፍቱን” ማግኘት እንደ ሆነ ያመለክታል፤ ይህም ዕረፍት “የኋለኛው ዝናብ” ነው። እርሱም አሕዛብ በመስከረም 11 ቀን 2001 በተቈጡ ጊዜ፣ ታላላቅ የኒው ዮርክ ከተማ ሕንጻዎች በወደቁ ጊዜ ጀመረ። በዚያን ጊዜ መልእክቱን የተመገቡ እነዚያ ሰዎች ራእይን “ጻፍ፣ ግልጥም አድርገህ አስቀምጠው” ሊሉ የነበሩ የዕንባቆም ጠባቂዎች ሆኑ። ኤርምያስ “ዕረፍቱ” ማለትም “የኋለኛው ዝናብ” በሆነበት ዘመን እነዚሁን ጠባቂዎች ያመለክታል።

እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በመንገዶች ላይ ቁሙ፣ ተመልከቱም፣ ስለ ጥንታዊ መንገዶችም ጠይቁ፣ መልካሙ መንገድ የት እንዳለ ፈልጉ፤ በእርሱም ሂደት፣ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ። እነርሱ ግን፡- በእርሱ አንሄድም አሉ። ደግሞም፡- የመለከትን ድምፅ ስሙ ብዬ ጠባቂዎችን በላያችሁ አቆምሁ። እነርሱ ግን፡- አንሰማም አሉ። ኤርምያስ 6፡16, 17።

መንፋስ የሚያሰሙት መለከት በሚለራዊያን ታሪክ ውስጥ የሁለተኛው ወይ ስድስተኛው መለከት ነው፤ በዘመኑ መጨረሻም የሦስተኛው ወይ ሰባተኛው መለከት ነው። የእንባቆም ጠባቂዎች፣ እነርሱም የኤርምያስ ጠባቂዎች ሲሆኑ፣ በ1888 ዓመፅ ውስጥ የተጣለ የማስጠንቀቂያ መልእክት ያሰማሉ። በ1888 የተጣለው ስድስተኛው መለከት ለሎዶቅያ የተሰጠው መልእክት ነበር።

“NA. T. Jones እና E. J. Waggoner በኩል የተሰጠን መልእክት ለሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን የተሰጠ የእግዚአብሔር መልእክት ነው፤ እውነቱን እንደሚያምን የሚናገር ሰው ለሌሎች እግዚአብሔር የሰጣቸውን ጨረሮች ካላንጸባረቀላቸው ወይላት።” The 1888 Materials, 1053.

የ1888 ዓመቱ የሰባተኛው መለከት መልእክት በመጀመሪያ በ1856 ለሎዶቅያ ተነፋ፤ ከዚያም የሎዶቅያ መልእክት በ“ሰባቱ ጊዜያት” እየጨመረ በሚመጣው ብርሃን አውድ ውስጥ ተቀመጠ። በ2001 መስከረም 11 ወደ ኤርምያስ የቀድሞ መንገዶች ለመመለስ እና የኋለኛውን ዝናብ መልእክት ለማግኘት በእነርሱ ውስጥ ለመሄድ የተሰጠው ጥሪ፣ እንደ ለሎዶቅያ መልእክት የተወከለውን የሰባተኛው መለከት የማስጠንቀቂያ መልእክት እና የመሠረቶች ምልክት የሆኑትን “ሰባቱ ጊዜያት” አካትቶ ነበር።

ከነቢያዊ ትንቢት የተለየው እና በጳውሎስ ጽሑፎች የተጠቀሰውን ታላቅ ማታላያ የሚያመጣው “ውሸት” በ1931 ዓ.ም. ወደ ሦስተኛው ትውልድ የሎዶቅያ አድቪንቲዝም ገባ፤ ይህም ከነቢያቱ ሞት ከአሥራ ስድስት ዓመታት በኋላ ነበር። ወደ ሦስተኛው ትውልድ የመጣው “ውሸት” በነቢያዊ ምሳሌ ውስጥ “ሴቶች ለታሙዝ ሲያለቅሱ” ተብሎ በተወከለው ዘመን ውስጥ የተቀመጠ ስለሆነ፣ ከሐሰተኛው የኋለኛው ዝናብ መልእክት ጋር የተያያዘ ነው።

የ“ውሸቱ” መስፋፋት እንዴት እንደተፈጸመ ዝርዝሮቹ ሊገባ ይገባል፤ እንዲሁም በመጨረሻው ዘመን ትንቢት ውስጥ የ“ውሸቱ” ትንቢታዊ ሚና ደግሞ ሊታወቅ ይገባል። በኋለኛው ዝናብ ዘመን፣ ይኸውም የመቶ አርባ አራት ሺህ ማተም ጊዜ ውስጥ፣ ኢየሩሳሌምን የሚገዙት አሸፊ ሰዎች፣ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ውስጥ “ለታሙዝ የሚያለቅሱ ሴቶች” ተብለው እንደተወከሉት በአድቪንቲዝም ሦስተኛ ትውልድ ውስጥ የሐሰት የኋለኛው ዝናብ መልእክት ፈጠሩ። የእነርሱ የሐሰት የኋለኛው ዝናብ መልእክት ደግሞ በሕዝቅኤል የሐሰት መሠረት፣ የሐሰት የጥበቃ ቅጥር፣ እና የሐሰት የሰላምና ደኅንነት መልእክት እንደሆነ ተወክሏል።

ከንቱ ራእይን አላያችሁምን? ሐሰተኛ ሚርትንም አልተናገራችሁምን? እናንተ ግን፣ “እግዚአብሔር ተናግሮአል” ትላላችሁ፤ እኔ ግን አልተናገርሁም። ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከንቱነትን ስለ ተናገራችሁ፣ ሐሰትንም ስለ አያችሁ፣ ስለዚህ እነሆ፣ እኔ በእናንተ ላይ ነኝ፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። እጄም ከንቱነትን በሚያዩና ሐሰትን በሚሟሩ ነቢያት ላይ ትሆናላች፤ በሕዝቤ ጉባኤ ውስጥ አይኖሩም፣ በእስራኤልም ቤት መዝገብ ውስጥ አይጻፉም፣ ወደ እስራኤልም ምድር አይገቡም፤ እኔም ጌታ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ። ሕዝቤን ስላሳቱ፣ አዎን፣ ስላሳቱ፣ “ሰላም ነው” ሲሉ ሰላም ግን ሳይኖር፤ አንዱም ቅጥር ገነባ፣ እነሆም ሌሎች ያልጠነከረ ጭቃ ቀጡት፤ ያልጠነከረ ጭቃ ለሚቀጡት እንዲህ በል፤ ይወድቃል፤ የሚያጥለቀልቅ ዝናብ ይሆናል፤ እናንተም፣ ታላላቅ የበረዶ ድንጋዮች ሆይ፣ ትወድቃላችሁ፤ ዐውሎ ነፋስም ይሰነጥቀዋል። እነሆ፣ ቅጥሩ በወደቀ ጊዜ፣ “የቀባችሁት ቅጥር ወዴት ነው?” ተብሎ አይነገራችሁምን? ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በቍጣዬ ዐውሎ ነፋስን አስነሣለሁ እርሱንም ይሰነጥቀዋል፤ በቍጣዬ የሚያጥለቀልቅ ዝናብ ይሆናል፣ በመዓቴም የበረዶ ድንጋዮች ያጠፉት ዘንድ ይወድቃሉ። እንዲሁም ባልጠነከረ ጭቃ የቀባችሁትን ቅጥር አፈርሳለሁ፤ ወደ

ምድርም አወርደዋለሁ፤ መሠረቱም እስኪገለጥ ድረስ፤ እርሱም ይወድቃል፤ እናንተም በመካከሉ ትጠፋላችሁ፤ እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ። እንዲሁ ቍጣጤን በቅጥሩና ባልጠነከረ ጭቃ በቀጡት ላይ እፈጽማለሁ፤ እንዲሁም እላችኋለሁ፤ “ቅጥሩ የለም፣ የቀጡትም የሉም”፤ ማለትም፣ ስለ ኢየሩሳሌም ትንቢት የሚናገሩ፣ ለእርስዎም የሰላም ራዕይ የሚያዩ የእስራኤል ነቢያት፣ ሰላም ግን ሳይኖር ይላል ጌታ እግዚአብሔር። ሕዝቅኤል 13፡7-16።

በኢሳይያስ ምዕራፍ 4 ያለውን ስምንትና 4 ያለውን ዘጠኝ ውስጥ በኢየሩሳሌም ያሉት ዘንጋጮች ሰዎች የተሸሽጉበት ሐሰትና ውሸት በመጨረሻ “በሚያጥለቀልቅ መቅሰፍት” ይፈረድበታል እና ይጠፋል።

ፍርድንም መስፈሪያ አደርጋለሁ፤ ጽድቅንም ማስተካከያ፤ በረዶም የሐሰት መሸሸጊያውን ያጠፋዋል፤ ውኃም መደበቂያውን ያጥለቀልቃል። ከሞትም ጋር ያደረጋችሁት ቃል ኪዳን ይሻራል፤ ከሲኦልም ጋር ያደረጋችሁት ስምምነት አይቆምም፤ የሚያጥለቀልቀው መቅሠፍት ባለፈ ጊዜ በእርሱ ትረገጣላችሁ። ኢሳይያስ 28፡17, 18

የኢሳይያስ “የሚያጥለቀልቅ መቅሰፍት” የሕዝቅኤል “የሚያጥለቀልቅ ዝናብ” ነው፤ ይህም “ከንቱ ራዕይ” በማቅረብና “ጌታ እንዲህ ይላል” በማለት፣ “ምንም እንኳን” ጌታ “አልተናገረም” ሲሆን፣ “ሐሰት ለተነበዩ” ሰዎች ላይ የሚመጣ ነው። እነዚያ የጥንት ሰዎች በታች የሚሸሽጉበት “ሐሰት”፣ ጌታ ተናግሮታል ብለው የሚናገሩት ነገር መሆኑን ይወክላል፤ ስለዚህ ይህ ስለ እግዚአብሔር ቃል የሚነገር “ሐሰት” ነው። ወይም ከእግዚአብሔር ቃል የተገኘ አስተምህሮ ስሕተት ነው ብለው ለይተውታል፤ ወይም ስለ መጽሐፍ ቅዱስ አስተምህሮ ባላቸው ግንዛቤ ላይ እግዚአብሔር መርቶናል ብለው በስሕተት አስረግጠዋል (እግዚአብሔር ተናግሮ ነበር ብለው)።

በ1931 የመጣው “ሐሰት”፣ እህት ዋይት በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ስለ “ዕለታዊው” የቀረበውን የሐሰት አመለካከት እንደ ደገፈች የሚናገር አቤቱታ ነበር። “ዕለታዊው” የክርስቶስን የመቅደስ አገልግሎት ይወክላል የሚለው ይህ የሐሰት አመለካከት፣ በ1910 ኤሊን ዋይት ለ A. G. Daniells እርሱና Prescott ስለ “ዕለታዊው” የያዙት እይታ፣ ማለትም “ዕለታዊው” የክርስቶስን የመቅደስ አገልግሎት ይወክላል የሚለው፣ በእርሷ በቀጥታ በጽሑፍ ከተናገረችው ቃል በተቃራኒ ሆኖም በእውነት ትክክል እንደነበረ አሳውቃለች የሚል “ሐሰት” ላይ የተመሠረተ ነበር።

በዚያን ጊዜ (1931) በሎዶቅያውያን አድቪንቲዝም ውስጥ የተመሠረተው ስለ “ዘወትሩ” የቀረበው ሐሰተኛ አመለካከት፣ ሕዝቅኤል “ሰላምና ደህንነት” ብሎ የገለጸውን መልእክት ለመገንባት የተጠቀሙበት የሥነ መለኮት መሠረት ሆነ። ያንን ሐሰተኛ መሠረት ለማጽናት የሚጠቀሙባቸው ልዩ ልዩ ክርክሮች፣ ሚሊር በሕልሙ ያየው ልዩ ልዩ ሐሰተኛ ሳንቲሞችና ጌጣጌጦች ናቸው። በሕልሙም መጨረሻ ላይ የመጀመሪያዎቹ ጌጣጌጦቹ ሙሉ በሙሉ በሐሰተኛዎችና በቆሻሻ ተሸፍነው ነበር፤ እነዚያም ቆሻሻና ሐሰተኛ ጌጣጌጦችና ሳንቲሞች፣ “ዘወትሩ” የክርስቶስን የመቅደስ አገልግሎት ይወክላል በሚለው የመሠረታቸው ስህተት ላይ የተመሠረተውን መልእክት ይወክላሉ።

በሕዝቅኤል ክፍል ውስጥ ቆሻሻውና ሐሰተኛ ዕንቁዎቹ እንደ “ግድግዳ” ተመስለው ቀርበዋል፤ ይህም ግድግዳ በ“ነፋሳማ ነፋስ” ወይም በ“ጎርፍ ዝናብ” ግፊት ስር ሊቆም የማይችል እጅግ ደካማ በሆነ ጭቃ የተሠራ ነው።

ኢየሩሳሌምን የገሠጸው ከይሁዳ የመጣው የማይታዘዝ ነቢይ በመጨረሻ “በአህያ” እና “በአንበሳ” መካከል ሞተ። አንበሳው ባቢሎንን ይወክላል፤ አህያውም እስልምናን ይወክላል። ላኦዶቅያዊ አድቪንቲዝም ሊያይ የማይችላቸው፣ በዚያ የማይታዘዝ ነቢይ ሞት የተመሰሉት ሁለቱ ትምህርቶች፣ የጽጵስና መልእክት (አንበሳው) እና የሶስተኛው ወዮ የእስልምና መልእክት (አህያው) ናቸው።

የሕዝቅኤል “ዐውሎ ነፋስ” በኢሳይያስ ምዕራፍ 4 ያለውን ሰባት ውስጥ “በምሥራቅ ነፋስ ቀን” ውስጥ “የታገደው ኃይለኛ ነፋስ” ምልክት ነው። የሕዝቅኤል “ዐውሎ ነፋስ” ደግሞ በራዕይ ምዕራፍ ሰባት ውስጥ ያሉት።

የእግዚአብሔር አገልጋዮች እስኪታተሙ ድረስ የተያዙት “አራቱ ነፋሳት” ናቸው። የሕዝቅኤል “ዐውሎ ነፋስ” እንዲሁም ከ“አራቱ ነፋሳት” የሚመጣው በምዕራፍ ሠላሳ ሰባት ያለው መልእክቱ ሲሆን፣ የሞቱትን ደረቅ አጥንቶች እንደ ታላቅ ሠራዊት ወደ ሕይወት ያመጣቸዋል። የሕዝቅኤል “ዐውሎ ነፋስ” ደግሞ “ባልተለሰነ ጭቃ የተሠራውን ቅጥር” የሚያፈርስ ሲሆን፣ የሦስተኛው ወይንም የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው።

የሕዝቅኤል “የሚፈስ ዝናብ” የጳጳሳዊነት ምልክት ነው። በተለይም በዩናይትድ ስቴትስ በቅርቡ የሚመጣው የእሱድ ሕግ የሚጀምረውን የእሱድ ሕግ ቀውስ ዘመን የሚወክል ምልክት ነው። በአህያውና በአንበሳው መካከል የሞተው ከይሁዳ የመጣው ያልታዘዘ ነቢይ፣ በመስከረም 11 ቀን 2001 አህያው በመጣበት ጊዜ (ሦስተኛው ወይንም) እና በቅርቡ በሚመጣው የእሱድ ሕግ (አንበሳው) መካከል የሚፈጸመውን የሎዶቅያ አድቪንቲዝም ሞት ይወክላል። የሎዶቅያ አድቪንቲዝም ሞት፣ በመስከረም 11 ቀን 2001 አሕዛብ በተቆጡ ነገር ግን ተገትተው በተያዙበት ጊዜ የተጀመረውና በቅርቡ በሚመጣው የእሱድ ሕግ የሚጠናቀቀው የመቶ አርባ አራት ሺህ ማኅተም ማኖር ወቅት ውስጥ ይከሰታል። ሞታቸውም፣ በዚያ ያልታዘዘ ነቢይ እንደተገለጠው፣ ምክንያቱም ፈጽሞ ወደ “የፊዘኞች ማኅበር” እንዳይመለሱ በቀጥታ ተነግሯቸው ሳለ፣ ወደ ክህደተኛ ፕሮቴስታንቲዝም ዘዴ በመመለሳቸው ነው።

ሞታቸው በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች መታተም ታሪክ ውስጥ ይከሰታል። የእግዚአብሔር ሕዝብ እንደታተሙ ወዲያውኑ አጥፊዎቹ መላእክት ሥራቸውን ይጀምራሉ። ከሴፕቴምበር 11, 2001 ጀምሮ እስከ በቅርቡ የሚመጣው የእሱድ ሕግ ድረስ የሕይወትን ፍርድ በእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይፈጸማል፤ ምክንያቱም ፍርድ በኢየሩሳሌም ይጀምራልና፣ ሕዝቡንም ጠባቂዎች ሊሆኑ የተገባቸው ነገር ግን በአራት ትውልዶች ውስጥ ኃላፊነታቸውን የተወጡ ከሽማግሌዎቹ ጋር ይጀምራል። በዚያ ዘመን ማኅተምን የሚቀበሉ ለአሕዛብ የሚነሣው ዓላማ ናቸው። የእግዚአብሔር ሌላው መንጋ ሊጠነቀቅ የሚችለው በእሱድ ሕግ ቀውስ ውስጥ የእግዚአብሔር ማኅተም ያለባቸውን ወንዶችና ሴቶች በማየት ብቻ ስለሆነ፣ እነርሱ ከበቅርቡ የሚመጣው የእሱድ ሕግ በፊት ይታተማሉ።

“የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ዓለምን ስለ ኃጢአት፣ ስለ ጽድቅ፣ ስለ ፍርድም ማሳመን ነው። ዓለም ሊጠነቀቅ የሚችለው እውነትን የሚያምኑ ሰዎች በእውነት ተቀድሰው፣ ከፍ ባሉ እና ቅዱሳን መርሆች መሠረት በመሥራት፣ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት በሚጠብቁ እና በእግራቸው በሚረግጧቸው መካከል ያለውን የመለያ መስመር በከፍ ባለና በተራቀቀ ሁኔታ በማሳየት ብቻ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ቅድስና የእግዚአብሔር ማኅተም ባላቸው እና ሐሰተኛ የዕረፍት ቀንን በሚጠብቁ መካከል ያለውን ልዩነት ግልጽ ታደርጋለች። ፈተናው በሚመጣበት ጊዜ፣ የአውሬው ምልክት ምን እንደሆነ በግልጽ ይታያል። እርሱም የእሱድን ቀን መጠበቅ ነው። እውነትን ከሰሙ በኋላ ይህን ቀን ቅዱስ እንደሆነ ማክበራቸውን የሚቀጥሉ ሰዎች፣ ዘመናትንና ሕጎችን ለመለወጥ ያሰበውን የኃጢአት ሰው ፊርማ ይሸከማሉ።”
የመጽሐፍ ቅዱስ ሥልጠና ትምህርት ቤት፣ ታኅሣሥ 1፣ 1903።

የላኦዶቅያ አድቪንቲዝም ሞት በኋለኛው ዝናብ ታሪክ ውስጥ ይፈጸማል፤ ይህም በሴፕቴምበር 11፣ 2001 መርጫት ጀመረ፣ እና እግዚአብሔር ለዘላለም የታተሙ ሕዝብን እንደ ዓላማ ካቆመ በኋላ ከፍ ከፍ ሲያደርግ በቅርቡ በሚመጣው የእሱድ ሕግ ጊዜ ያለ መጠን ይፈስሳል።

በዚያ የጊዜ ወቅት፣ በላኦዶቅያዊ አድቪንቲዝም ውስጥ ለአውሬው ምልክት እየተዘጋጀ ያሉና ይቀበሉትም ዘንድ ያሉ እነዚያ፣ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ለፀሐይ ሲሰግዱ በተገለጹት ሃያ አምስቱ ሰዎች ይወከላሉ። እነርሱም በዚያ ታሪክ ውስጥ በእውነተኛዎቹ ጠባቂዎች እየተነገረ ያለውን እውነተኛ የኋለኛው ዝናብ መልእክት የሚያስመስል ሐሰተኛ ተተኪ የሆነውን የሕዝቅኤል “ሰላምና ደኅንነት” የሐሰት መልእክት የተቀበሉ ናቸው። የዚያ ሐሰተኛ የኋለኛው ዝናብ መልእክት መሠረት፣ በዳንኤል መጽሐፍ ያለው “ዘወትር” የክርስቶስ ምልክት ነው የሚለው መለያ ነው። እርሱ ግን በእውነቱ የሰይጣን ምልክት ነው። ያ ሐሰተኛ መሠረታዊ እምነት፣ “በኢየሩሳሌም ሕዝብ ላይ የሚገዙት አሸፊ ሰዎች” ያልተጠናከረ ቅጥርአቸውን ለመቆም

የሚጠቀሙበት ትምህርት ነው።

በ1931 ዓ.ም. "ዘወትር" ክርስቶስን እንደሚወክል ምልክት መለየቱ በ"ሐሰት" በታሪክ ተመሥርቶ ተቀመጠ። ከዚያ ጀምሮ ጭቃ ያልተለበሰበት የሐሰተኛ ሳንቲሞችና ጌጣጌጦች ግድግዳ ተሠራ። ያ "ግድግዳ" ግን የወለሉን መሬት ፈጽሞ ለማንጻጻት የቆሻሻ ብሩሽ ያዘው ሰው በሚመጣበት ጊዜ እንዲፈረስ ተወስኖለታል። ያ ማንጻጻት በትንቢታዊው የታሪክ ዘመን፣ በ"ነፋሳማ ዐውሎ ነፋስ" (የ2001 ሴፕቴምበር 11 አህያ) እና በ"የሚያጥለቀልቁ ዝናቦች" (በቅርቡ የሚመጣው የእሱድ ሕግ አንባሳ) መካከል ባለው ታሪክ ይፈጸማል። በዚያ ታሪክ ውስጥ ያልታዘዘው ነቢይ ይገደላል፣ በቤቴልም ሐሰተኛ ነቢይ መቃብርም ይቀበራል። እህት ዋይት ያንን የትንቢት "ግድግዳ" እንደ እግዚአብሔር ሕግ ትለየዋለች።

ነቢዩ በዚህ ስፍራ ከእውነትና ከጽድቅ በአጠቃላይ መራቅ በተስፋፋባት ዘመን ውስጥ፣ የእግዚአብሔር መንግሥት መሠረት የሆኑትን መርሆች እንደገና ለመመለስ የሚፈልጉ ሕዝብ ይገልጻል። እነርሱ በእግዚአብሔር ሕግ ውስጥ የተደረገውን ፍርስራሽ የሚጠግኑ ናቸው—እርሱ ለተመረጡት ሰዎች ጥበቃ እንዲሆንላቸው በዙሪያቸው ያቆመውን ቅጥር፣ እናም የፍትሕ፣ የእውነትና የንጽሕና ትእዛዙን መታዘዝ ለእነርሱ ዘላቂ መጠበቂያቸው ይሆናል።

በግልጽ እና የማያሻማ ቃላት ነቢዩ ቅጥሩን የሚሠሩ የዚህን ቀሪ ሕዝብ ልዩ ሥራ ያመለክታል። "'እግርህን ከሰንበት ብትመልስ፣ በቅዱስ ቀኔ ፈቃድህን ከማድረግ፣ ሰንበትንም ደስታ፣ የእግዚአብሔርንም ቅዱስ ቀን ክቡር ብለህ ብትጠራው፣ የራስህን መንገድ ሳታደርግ፣ የራስህንም ፈቃድ ሳትፈልግ፣ የራስህንም ቃል ሳትናገር ብታከብረው፣ በዚያን ጊዜ በእግዚአብሔር ደስ ይልሃል፤ በምድርም ከፍ ከፍ ባሉ ስፍራዎች ላይ አስቀምጥሃለሁ፣ የአባትህንም የያዕቆብን ርስት አበላሃለሁ፤ የእግዚአብሔር አፍ ተናግሮአልና።' ኢሳይያስ 58፣13, 14።" ነቢያትና ነገሥታት፣ 678.

የኢድቤንቴዝም አራተኛው ትውልድ መጀመሪያ፣ እንደ ሦስተኛው ትውልድ መጀመሪያ ሁሉ፣ በአንድ መጽሐፍ ህትመት ተለይቶ ይታወቃል። ሦስተኛው ትውልድ በW. W. Prescott የተጻፈው The Doctrine of Christ በመታተሙ ጀመረ፣ እና ያ ትውልድ በQuestions on Doctrine ህትመት ተጠናቀቀ። The Doctrine of Christ ሆነ ተብሎ ከሚለራዊያን ትንቢታዊ መልእክት የተራቆተ ወንጌል አቀረበ። Questions on Doctrine ደግሞ በክርስቶስ የሚፈጸመውን የቅድስና ሥራ የካደ ወንጌል አቀረበ። The Doctrine of Christ የትንቢታዊ ታሪክን (chazon) ራእይ ብርሃን አስወገደ፣ እና Questions on Doctrine የክርስቶስን "appearance" የሆነውን (Mareh) ራእይ ብርሃን አስወገደ።

በእነዚያ ሁለት መጻሕፍት መካከል፣ በ"ለታሙዝ የሚያለቅሱ ሴቶች" የተወከለው የሐሰተኛው የኋለኛው ዝናብ መልእክት ተገንብቶ ነበር። "የ1931 ውሸት" የተስፋፋውም በዚያ ታሪክ ውስጥ ነበር። ያ ሦስተኛ ትውልድ (አስጸያፊ ነገር) ደግሞ በጴርጋሞን ሦስተኛው ቤተ ክርስቲያን መቻቻል ይወከላል። በሦስተኛው ቤተ ክርስቲያን ያለው የመቻቻል ምልክት፣ ለሥነ መለኮት ደንቦችንና ለሕክምና ደንቦችን የሚያወጡ ከዓለማዊ ተቋማት እውቅና ለማግኘት የተደረገውን ሥራ ይለይታል። የእውነት መቻቻል የተፈጸመው በሦስተኛው ትውልድ ነበር፤ ይህም ከተበላሹ የእጅ ጽሑፎች የተተረጎሙ መጽሐፍ ቅዱሳትን ማስገባትንና በእነርሱ አጠቃቀም ላይ አጽንኦት መስጠትን ያካትት ነበር።

በ1957 ዓ.ም. የታተመው Questions on Doctrine የተሰኘው መጽሐፍ፣ የወንጌል ዋና እውነትን መስጠት ነበር። ይህም እውነት ማለት፣ ኢየሱስ ከኃጢአት "ሊያድነን" ሞተ እንጂ በኃጢአት "ሊያድነን" አልሞተም ማለት ነው። ሰው ለእግዚአብሔር ቃል መታዘዝ አይችልም የሚለው የካቶሊክና የክዳ ፕሮቴስታንት ትምህርት የሰይጣን ዘላለማዊ ክርክር ነው። "ፈጽሞ አትሞቱም" ብሎ ሰይጣን ቢናገርም፣ ሰው ለእግዚአብሔር ቃል መታዘዝ ይችላል፣ እንዲሁም መታዘዝ ይገባዋል። ሰዎች ኃጢአትን ማሸነፍ አይችሉም፣ ስለዚህም ኢየሱስ በሁለተኛው ምጽአቱ በተአምራታዊ ሁኔታ ወደ ታዛዥ ሮቦቶች እስኪለውጣቸው ድረስ

ሰዎች ለእግዚአብሔር ሕግ መታዘዝ አይችሉም የሚለው የወደቀው የክዱ ፕሮቴስታንት አመለካከት፤
Questions on Doctrine በተሰኘው መጽሐፍ ትምህርቶች ውስጥ ተካትቶ ነበር።

በ1957 ዓ.ም. የሎዶቅያ አድቤንቲዝም አራተኛው ትውልድ ተጀመረ፤ እናም ያልተቀመመው ቅጥሩ (ሕግ) ተመሠረተ፤ ስለዚህም በአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ የማጎተም ጊዜ መደምደሚያ ላይ ሃያ አምስቱ የጥንት ሰዎች ለጸሐይ እንዲሰግዱ የሚያስችለውን አመክንዮ አቀረበ። ያ ያልተቀመመ ቅጥር፣ እርሱም የእግዚአብሔርን ሕግ መጠበቅ የማይቻል ነው የሚለው እምነት ሲሆን፣ በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ጊዜ የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት መለያየት “ቅጥር” ሲወገድ ይጠረገማል። የእሁድ ሕግ የሚፈስሱት ኃይለኛ ዝናቦች ናቸው፤ ወይም ኢሳይያስ እንደሚገልጸው፣ እርሱ የሚፈስ መቅሰፍት ነው፤ ያም ጎርፍ በአሜሪካ ውስጥ በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ይጀምራል።

በአሜሪካ ውስጥ የእሁድ ሕግ ሲወጣ፣ ጠላት (ጳጳስ) “እንደ ጎርፍ” (የሚያጥለቀልቅ መቅሰፍት) ይገባል፤ እናም በዚያን ጊዜ “ባንዲራው” በእርሱ ላይ ይነሣል። በዚያን ጊዜም ሎዶቅያዊ አድቤንቲዝም በ“ዘላቂው” የሐሰት አተገባበር ላይ ያነጸው “ያልተነከረ ቅጥር” ተጠርጎ ይወሰዳል።

እንደ ሥራቸው መጠን እንዲሁ ይመልሳል፤ ለተቃዋሚዎቹ ቍጥን፣ ለጠላቶቹም ፍዳን ይከፍላል፤ ለደሴቶችም ፍዳን ይመልሳል። ከምዕራብም የእግዚአብሔርን ስም፣ ከጸሐይም መውጫ ግርማውን ይፈራሉ፤ ጠላት እንደ ጎርፍ በሚመጣ ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስ በእርሱ ላይ ዓላማ ያቆማል። ተቤተኛውም ወደ ጽዮን፣ በያዕቆብም ውስጥ ከመተላለፍ ወደሚመለሱ ይመጣል፤ ይላል እግዚአብሔር። እኔም ስለ እነርሱ፣ ይህ ቃል ኪዳኔ ነው። ይላል እግዚአብሔር፤ በአንተ ላይ ያለው መንፈሴ፣ በአፍህም ውስጥ ያኖርሁት ቃሌ፣ ከአፍህ አይለይም፣ ከዘርህም አፍ አይለይም፣ ከዘርህም ዘር አፍ አይለይም፣ ከአሁን ጀምሮ እስከ ዘላለም፣ ይላል እግዚአብሔር። ተነሺ፣ አብሪ፣ ብርሃንን መጥቶአልና፤ የእግዚአብሔርም ክብር በአንቺ ላይ ወጥቶአልና። እነሆም፣ ጨለማ ምድርን ይሸፍናል፣ ድቅድቅ ጨለማም ሕዝቦችን ይሸፍናል፤ በአንቺ ላይ ግን እግዚአብሔር ይወጣል፣ ክብሩም በአንቺ ላይ ይታያል። አሕዛብም ወደ ብርሃንሽ፣ ነገሥታትም ወደ መውጫሽ ብርሃን ይመጣሉ። ኢሳይያስ 59፣18-60፣3።

አሕዛብ ወደ ብርሃኑ የሚመጡት የእግዚአብሔር ክብር በሕዝቡ ላይ ሲሆን ነው፤ ይህም ጠላት እንደ ጎርፍ በሚመጣበት ጊዜ ይሆናል። ያ ጠላት በሚመጣ ጊዜ እግዚአብሔር በእርሱ ላይ ዓላማ (ensign) ያቆማል። አሕዛብ ምላሽ የሚሰጡላቸው በእነዚያ ሕዝቦች ላይ ያለው የጌታ ክብር ባሕርይ ነው፤ ባሕርይም ኃጢአት አያደርግም። ወንዶችና ሴቶች ኃጢአትን ማሸነፍ አይችሉም ብሎ የሚያስተምር መልእክት የሐሰት ሰላምና ደኅንነት መልእክት ነው። ያ መልእክት በእውነተኛው የኋለኛው ዝናብ መልእክት ዘመን የሚሰበክ የሐሰት የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው፤ እርሱም በሴፕቴምበር 11, 2001 ደረሰ። ያ የሐሰት መልእክት “ቅጥሩ” ስለሆነው ስለ እግዚአብሔር ሕግ የሐሰት መልእክት ነው። ያ የሐሰት ትምህርት የላኦዶቅያ አድቤንቲዝም አራተኛና የመጨረሻ ትውልድ መድረሱን የሚያመለክት Questions on Doctrine በሚባለው መጽሐፍ ውስጥ ተወክሏል።

በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 ቀን፣ የሎዶቅያዊ አድቤንቲዝም አራቱ ዓመታት ያ የመጨረሻ ትውልድ በአባቶቻቸው ኃጢአቶች እንዲፈተን ደረሱ። በዚያ ቀን እግዚአብሔር ሕዝቡ የኤርምያስን የቀድሞ መንገዶች እንዲመለሱ መራቸው፣ ይህም እንዲያውቁና እንዲቀበሉ በሚለር ጌጦች የተወከለውን መሠረታዊ መልእክት ነበር። ይህን ቢያደርጉ፣ ኤርምያስ “ዕረፍት” ብሎ የጠራውን የኋለኛውን ዝናብ ያገኙ ነበር። ወደ ቀድሞ መንገዶች እንዲመለሱ የቀረበው ጥሪ፣ የ1863ን ዓመፅ ያመጣው ፈተና ድግግሞሽ ነበር።

በሴፕቴምበር 11፣ 2001፣ የኢሳይያስ “የምሥራቅ ቀንና የንደላኛ ነፋስ” ቀን በሆነው ጊዜ፣ “የወይኑ እርሻ መዝሙር” ሊዘመር ይገባ ነበር፤ ይህም በራእይ ምዕራፍ አሥራ አራት ቁጥር ሦስት፣ እንዲሁም በምዕራፍ አሥራ አምስት ቁጥር ሦስት የሙሴንና የቡን መዝሙር በሚዘምሩት ሰዎች የሚዘመር ነው። ያ መዝሙር

የሎዶቅያ መልእክት ነው፤ እርሱም የቀድሞው የተመረጠ ሕዝብ በዚያን ጊዜ እየተተወ መሆኑን ይለያል። ምክንያቱም እግዚአብሔር በዚያን ጊዜ የወይኑን እርሻ የታሰበውን ፍሬ ለሚያፈሩ ወንዶችና ሴቶች በመስጠት ሂደት ላይ ነበርና። ያ የወይኑ እርሻ መልእክት የሎዶቅያ መልእክት ነው፤ እርሱም በ1888 ዓመፅ ጊዜ በጆንስና በዋጎነር የቀረበው መልእክት ነበር።

በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 የኋለኛው ዝናብ ተጀመረ፤ እና በዕንባቆም መጽሐፍ ምዕራፍ ሁለት ያለው ክርክር የሁለቱን ጽላቶች መልእክት ያቀረቡ አንድ ክፍል እንዳለ ይለያል፤ ምክንያቱም ወደ ኤርምያስ የቀድሞ መንገዶች ተመልሰው ነበር፤ እና ኢሳይያስ የእነርሱ ዘዴ “መስመር በመስመር” ለሆኑት እንደሚመጣ የሚለየውን “ዕረፍትና ማደስ” ይቀበሉ ነበር። የተሳተፉበት ክርክር የሐሰተኛ የኋለኛው ዝናብ መልእክት ተቃውሞ ነበር፤ ይህም “ለታሙዝ የሚያለቅሱ ሴቶች” ተብሎ የተመሰለ ሲሆን፤ በሰላምና በደግነት መልእክት እንቅልፍ የተኙትን የሎዶቅያ ሕዝብ ያበረታታ ነበር።

የ“ሰላምና ደግነት” መልእክት ወንዶችና ሴቶች ኃጢአት ሳያደርጉ መኖራቸው የማይቻል ነው ብሎ ይናገራል፤ ስለዚህም እግዚአብሔር እነርሱን በኃጢአታቸው “ውስጥ” ብቻ ሊያጸድቃቸው እንደሚችልና እንደሚያጸድቃቸው ይናገራል። ፊደሎች ሰዎች የ“ሰላምና ደግነት” መልእክታቸው ጆንስና ዋጎነር ያቀረቡት እውነተኛው በእምነት መጽደቅ መልእክት ነው ብለው ይናገራሉ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር የሚያጸድቀውን ደግሞ ይቀድሳል የሚለውን እውነት ይተዋል፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ሰዎችን በኃጢአታቸው ውስጥ ለማዳን አልሞተም፤ ከኃጢአታቸው ለማዳን እንጂ።

መስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም.፣ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሆኑት የማኅተም ስራ የሚጀምርበትን ዘመን ምልክት አደረገ፤ ይህም በመጨረሻ አንዱ ወገን በቤተ ክርስቲያንና በምድር ውስጥ ስላሉ ክፉ ሥራዎች የሚያለቅሱና የሚጮኹ ተብለው እንደተወከሉት የእግዚአብሔርን ማኅተም ሲቀበል፤ ሌላው ወገን ግን ጀርባቸውን ወደ ቤተ መቅደሱ በመመለስ፤ የሦስተኛው መልእክ የመጨረሻ ሥራ እየተፈጸመ ባለበት ስፍራ፤ ለፀሐይ ሲሰግዱ ይገኛሉ። የሚለራውያን ታሪክ የሦስተኛውን መልእክ እንቅስቃሴ ታሪክ ያብራራል፤ እንዲሁም በዚህ ሁሉ ውስጥ የከፍተኛው ጫፍ ስለ ዘገየው ዝናብ መልእክት ነው፤ እናም ለመብላት የሚመርጡ ሰዎች ውስጥ ስለሚያመጣው ተሞክሮ ነው።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።

“ቀድሞ የተቀበሉቸውን አስተያየቶች ለመተው ያለ ፈቃደኝነት፣ እንዲሁም ይህን እውነት ለመቀበል ያለ እምቢተኝነት፣ በሚኒያፖሊስ በወንድሞች ዋጎነርና ጆንስ በኩል በመጣው የጌታ መልእክት ላይ የተገለጠው ብዙ ተቃውሞ መሠረት ላይ ነበረ። ሰይጣን ያንን ተቃውሞ በማነሳሳት እግዚአብሔር ለሕዝባችን ሊሰጥ እጅግ የናፈቀውን የመንፈስ ቅዱስ ልዩ ኃይል በብዙ መጠን ከእነርሱ አራቀ። ጠላት እነርሱ ከጴንጤቆስጤ ቀን በኋላ ሐዋርያት እንደ ሰበኩት እውነትን ወደ ዓለም በመውሰድ የሚኖራቸውን ብቃት እንዳያገኙ ከለከላቸው። ምድርን ሁሉ በክብሩ ሊያበራ ያለው ብርሃን ተቃውሞ ተደርጎበታል፤ እናም በራሳችን ወንድሞች እርምጃ በእጅግ ብዙ መጠን ከዓለም ተከልክሎ ቆይቷል።”

Selected Messages, book 1, 235.